

Sygn. akt II KK 109/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **E. D.**

skazanej za czyn z art. 177 § 2 k.k.

po rozważeniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 października 2020 r.,
kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skaranej
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 9 września 2019 r., sygn. akt V Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 5 listopada 2018 r., sygn. akt II K (...)

postanowił:

1. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 523 § 2 k.p.k. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. na podstawie art. 637 § 1 k.p.k. i art. 637a k.p.k. obciążyć skazaną E. D. wydatkami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem z dnia 5 listopada 2018 r., w sprawie o sygn. akt II K (...), uznał E. D. za winną tego, że w dniu 30 września 2015 r. w Z. nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, iż kierując samochodem marki T. nr rej (...) nie zachowała szczególnej ostrożności, nienależycie obserwowała sytuację na drodze i w efekcie uderzyła w przechodzącą w miejscu do tego niewyznaczonym z lewej strony na prawą w stosunku do ruchu pojazdu pieszą – S. B., czym nieumyślnie spowodowała u niej ciężkie obrażenia ciała w postaci krwiaka podtwardówkowego, rozerwania mięszu wątroby i wielu innych powodujących wstrząs krwotoczny i urazowy,

prowadzący do niewydolności wielonarządowej, w konsekwencji których nastąpił zgon, tj. czynu z art. 177 § 2 k.k. i za to wymierzył jej karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby lat 3. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku, a na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonej, Sąd Okręgowy w Ł. wyrokiem z dnia 9 września 2019 r. w sprawie o sygn. akt V Ka (...) utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca aktualnie skazanej E. D.. Zaskarżył orzeczenie w całości, zarzucając:

„1) rażącą obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 401 k.p.k. w zw. z art. 406 k.p.k. przez nieprawidłową ocenę w ramach kontroli instancyjnej uchybienia sądu I instancji polegającego na uniemożliwieniu oskarżonej i jej obrońcy zabrania głosu po zamknięciu przewodu, a co za tym idzie odniesienie się do wniosków prokuratora w szczególności w zakresie kary i środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, a tym samym pozbawienie oskarżonej konstytucyjnego prawa do sądu, które to naruszenie mogło mieć wpływ na treść wyroku.

2) rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie.

a) art. 177 § 2 k.k. przez jego zastosowanie w okolicznościach sprawy i przyjęcie, że śmierć pokrzywdzonej nastąpiła w wyniku obrażeń odniesionych w wypadku, pomimo, iż przyczyną śmierci były rażące błędy medyczne w trakcie leczenia szpitalnego pokrzywdzonej.

b) art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym przez zastosowanie tego przepisu w okolicznościach niniejszej sprawy i uznanie, że przepis ma zastosowanie także do części drogi poza przejściem dla pieszych”.

Dodatkowo wyrokowi zarzucił:

„3) niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonej poprzez naruszenie art. 53 § 1 i § 2 k.k. w sytuacji kiedy oskarżona zachowała się prawidłowo do obowiązujących przepisów w ruchu drogowym, w przeciwieństwie do pokrzywdzonej, która w sposób rażący naruszyła te przepisy przechodząc przez jezdnię w miejscu niedozwolonym dodatkowo w okolicznościach ograniczonej ze względu na porę dnia widoczności, jak również bezzasadność zastosowania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów”.

Podnosząc wskazane zarzuty, obrońca wniósł o „uchylenie zaskarżonego wyroku w całości”, nie wypowiadając się co do orzeczenia następczego.

Kasacja ta została przyjęta zarządzeniem z dnia 17 lutego 2020 r. Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Ł., który uznał, że odpowiada ona warunkom formalnym (k. 508 akt sprawy).

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Okręgowy w Ł., powołując się na art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., wniósł o pozostawienie tej skargi bez rozpoznania jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Ma rację Prokurator Okręgowy, że kasację należy pozostawić bez rozpoznania, jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Zgodnie z przepisem art. 519 k.p.k., kasacja przysługuje tylko od prawomocnego wyroku (w określonym przypadku także postanowienia) sądu odwoławczego kończącego postępowanie. Dalsze przepisy ustawy procesowej wprowadzają w tym zakresie kolejne ograniczenia, np. przepis art. 523 § 2 k.p.k. stanowi, że kasację na korzyść oskarżonego można wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Według art. 523 § 4 k.p.k. to ograniczenie nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (bezwzględne przyczyny odwoławcze) lub przez podmiot wymieniony w art. 521 k.p.k.

Jak wcześniej podano, prawomocnym wyrokiem E. D. została skazana na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, wobec czego kasacja mogła być wniesiona na korzyść skazanej tylko z powodu uchybień określonych w art. 439 k.p.k. Wymogu tego nie respektuje kasacja wniesiona przez obrońcę skazanej, jako że podniesione w niej zarzuty nie wskazują na zaistnienie którejś z bezwzględnych przyczyn uchylenia wyroku. Każę to uznać wadliwie przyjętą w Sądzie Okręgowym kasację za niedopuszczalną z mocy ustawy i w oparciu o przepisy wymienione w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia pozostawić ją bez rozpoznania. Skutkowało to obciążeniem skazanej wydatkami postępowania kasacyjnego, przy uwzględnieniu, że została zwolniona przez Sąd Okręgowy w Ł. od obowiązku uiszczenia opłaty od kasacji.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.